

INFO CUP

Seguim treballant, I ARA TAMBÉ DES DE L'ALCALDIA D'ARTÉS

Discurs de l'Ernest Clotet en el ple de la seva investidura

Ja fa dos anys que formem part d'aquest equip de govern amb el pacte entre CUP i ERC. A partir d'aquest moment ens en queden dos més per seguir portant a terme les propostes que dúiem en aquells programes i per anar-los actualitzant. Una de les coses que portàvem en el pacte era aquest canvi d'alcaldia però a part de les persones, el més important és el programa i el camí que ja vam engegar fa 2 anys.

I què ens espera aquests dos anys següents? Quin treball s'està fent a llarg termini?

El més important per part de totes les persones que formem part d'aquest projecte, i no parlo de les que estem aquí assegudes, sinó de tota la gent que treballa des dels diferents partits, és que crec que continuem il·lusionades en seguir construint l'Artés del present i del futur. Un Artés que sovint ens l'imaginem diferent, i que per tant l'hem de discutir, discutir i discutir perquè qualsevol pas que fem condicionarà el futur, però qualse-

vol pas que no fem també! Perquè tot és política, i ens hem d'acostumar que la política no només es fa des de les institucions, també es fa des del carrer, des de les associacions, des del comerç, fins i tot des del sofà.

I és que tenim ganes de fer política activa, i que la gent també en faci, per discutir quin ha de ser el present i futur d'Artés. Creiem que ara mateix estem en un moment clau i molt important pel futur en tres aspectes.

En primer lloc analitzant la situació econòmica, hi ha la sensació de millora econòmica, que s'està sortint poc a poc d'aquesta crisi, que hi torna a haver feina, les empreses tornen a produir, estem reactivant les obres petites i aviat reenganxarem amb la nova construcció d'habitatges, on per acabar d'anar bé reactivarem la contractació de préstecs bancaris, ..., entre moltes altres coses...

I com a conseqüència d'aquesta farsa tenim una obligació a nivell socioeconòmic:

Aconseguir que la població d'Artés estigui més preparada per a la propera crisi del capitalisme. Des de l'Ajuntament i des del carrer hem d'engegar propostes alternatives al sistema econòmic actual, sistemes empresarials i de comerç paral·lels o diferents, hem de crear dinàmiques invertides, produir de baix al costat, i sobretot fer-ho amb especial cura i protecció del territori, per la importància històrica del passat, i per la del futur.

En segon lloc a nivell democràtic, el model de democràcia en la que formem part, (i justament avui fa 40 anys de les primeres eleccions després del Franquisme) és un model de democràcia representativa, on els que per diferents raons hem estat escollits per formar part d'una llista electoral, hem rebut els vots suficients per seure en aquestes cadires cada vegada que es convoca un ple municipal, tenim un poder de decisió sobre les ordenances, les accions que es realitzen, els pressupostos municipals,...entre altres.

Però estem iniciant un camí cap a la democràcia directe i participativa, tot i que en general es té por, es té por de perdre el poder. Aquesta és la segona responsabilitat clau que tenim, perdre la por de perdre el poder. Hem d'aconseguir socialitzar la informació, hem d'aconseguir generar dinàmiques col·lectives de debat i de presa de decisió, tenim una feina difícil, però no podem fer cap pas enrere, hem de ser valents.

Finalment a nivell nacional també entenem que estem en un moment clau i com a municipi ens hem de comprometre al 100% en la defensa del dret a l'autodeterminació dels pobles i de la llibertat individual i col·lectiva. Ara les institucions hem d'aconseguir materialitzar el que la gent del carrer ha aconseguit, posar a sobre la taula la necessitat de fer un referèndum, de portar-lo a terme amb les màximes garanties, i d'executar posteriorment la sobirania popular.

I segur que aquesta sobirania popular, o executar el resultat de les urnes ens portarà molta feina a tota la població, i ens hi haurem d'arremangar pacíficament sense abaixar el cap. I una de les feines que ens comportarà és sens dubte recordar dia a dia que encara que el principat de Catalunya aconseguís ser lliure, som una nació, i volem la nació sencera.

Aquests són 3 punts claus del que ens toca fer aquests anys que venen, i sobretot ho hem de fer sense por.

Per altra banda, a part d'aquest tres punts claus pel que queda de legislatura, hi ha un altre fet que m'agradaria destacar pel que comporta la història, sabeu que estem treballant molt fermament amb el centenari de la revolta dels burots, una revolta que va aconseguir transformar la manera de ser i de fer del municipi, que un municipi governat per cacics, passes a tenir un contrapoder, el poder de la gent de carrer.

Cent anys després hem de continuar la Revolta, la societat artesenca ha d'evolucionar amb el puny ben alt, perquè no ho hem fet tot, si agafem el llibre d'Artés veiem que CAP DONA HA ESTAT ENCARA ALCALDESSA DEL MUNICIPI. Jo em sumo a una llista de 111 noms homes des de 1722 fins avui que han sigut alcaldes d'Artés, de moment cap nom de dona. Haurem de començar a treballar-ho d'arrel des de tots els àmbits perquè la igualtat real és cosa de totes.

I volem un Artés igualitari, lliure, obert, alegre, participatiu i combatiu. I espero, i desitjo que al llarg d'aquests 2 anys ens trobem al carrer per lluitar, gaudir, discutir,... per fer l'Artés de la segona revolta dins uns Països Catalans lliures. **La lluita continua!**

CANVIS A L'EQUIP DE GOVERN

També volem informar-vos de que el regidor de la CUP Òscar Vilarasau va renunciar a l'acta de regidor i que al ple de juliol va ser substituït per l'Anna Sànchez, número 4 de la llista de la CUP a les darreres eleccions municipals. Tots aquests canvis també han provocat una reestructuració de les regidories de manera que ara l'Ernest Clotet serà l'alcalde d'Artés i portarà les regidories d'Urbanisme i Participació també. L'Israel Falcó portarà les regidories d'Hisenda, Recursos Humans, Contractacions i Habitatge i l'Anna Sànchez serà la regidora de Benestar Social i de Governació.

A continuació us deixem amb la carta de comiat de l'Òscar Vilarasau Clotet.

Porto més de tres quartes parts de vida lligat (amb més o menys mesura) al moviment associatiu del poble. Bàsicament entitats de lleure i cultura, sense restar importància a l'esport. Aquesta vivència m'ha marcat tant en l'àmbit social com en el de motivació.

Per això, quan al 2010 es va plantejar l'opció de crear una CUP a Artés no em va costar gens d'afegir-m'hi, ja que moltes de les dinàmiques són iguals a la d'una entitat, canviant la temàtica a què es dedica. D'aquesta manera, podia (i puc) aportar el meu gra de sorra per transformar la societat cap a la que entenc que seria la millor: que la gent sigui conscient de com estem com a poble, com a territori, i les implicacions cap a altres parts del planeta, en prengui consciència i se'n faci responsable, participant, aportant i prenent decisions directament. Així aconseguirem una societat més justa.

En la segona legislatura que es va presentar la CUP a l'ajuntament d'Artés, tenia la disponibilitat i les ganes de participar-hi activament a primera fila, i després de les reunions obertes per decidir la llista, així va poder ser. Vam celebrar les eleccions municipals del 2015, i un pacte amb ERC ens va permetre entrar a l'equip de govern.

Aquests dos anys que he estat a "la casa gran" han servit per ser conscient de la complexa organització que representa, amb tots els seus treballadors/es i tècnics/ques, (gràcies a tots ell per la seva professionalitat i paciència a l'hora de gestionar temes), i tots els protocols i els seus "tempos", que distaven bastant del què m'imaginava. L'adaptació al nou ritme no va ser fàcil, i més amb una regidoria com urbanisme, on hi ha mil fronts oberts.

La vida dona mil voltes i nous reptes professionals han fet que no pugui dedicar tot el temps i els esforços que la regidoria necessita i és per això que he preferit plantejar el canvi per una persona que s'hi pugui dedicar més plenament, per poder oferir sempre el millor al poble.

Marxo havent après moltes lliçons, coneixent gent nova, i amb la sensació d'haver fet el màxim que estava al meu abast. No puc dir el mateix amb les meves expectatives d'ideals, on encara estem força lluny d'on crec que hauria d'estar el nostre ajuntament en tema de justícia, respecte al territori, a les persones, i posicionament davant els conflictes socials. Som la casa de la vila, i hem de ser l'exemple per tots/es els artesencs/ques!

Però estic segur que se seguirà avançant cap a aquest ideari, com a mínim així miraré que sigui, des de segona fila. Tots els ànims i forces perquè l'Equip de Govern segueixi fent bona feina, **i aportar el millor pel nostre poble!**

1 D'OCTUBRE. VIURE VOL DIR PRENDRE PARTIT

«Odio els indiferents. Crec que viure vol dir prendre partit. Qui veritablement viu, no pot deixar de ser ciutadà i partisà. La indiferència i la manca de voluntat són parasitisme, són covardia, no vida. Per això odio els indiferents. La indiferència és el pes mort de la història. La indiferència opera potentment en la història. Opera passivament, però opera. És la fatalitat; allò amb què no es pot comptar. Torça programes, i arruïna els plans millor concebuts. És la matèria bruta desbaratadora de la intel·ligència»

Amb aquests provocadores paraules escrites al febrer del 1917 el comunista sard Antonio Gramsci va voler despertar la consciència d'aquelles persones que, instal·lades en la queixa permanent, no feien res per canviar la seva situació ni sumar-se als anhels de canvi que es respiraven a Europa pocs mesos abans de la revolució russa i, tot sigui dit de pas, poques setmanes després de la revolta artesenca dels Burots. Un segle després d'aquestes sàvies paraules de Gramsci la indiferència continua operant en la història i la necessitat de prendre partit es fa més necessària que mai.

Fa poques setmanes vam saber la data del referèndum d'independència de Catalunya, l'1 d'octubre, que tindrà una pregunta clara parlant d'estat independent en forma de república. Una música que sona molt bé per aquelles persones que des de l'esquerra sincera, real i transformadora creiem en la independència com a única forma possible de superar la contradicció nacional sinó també per superar les mancances socials, ambientals i democràtiques del Regne d'Espanya. L'obligació d'un revolucionari, és a dir d'una persona que vol transformar el món cap a millor superant les limitacions del sistema socioeconòmic actual, és sumar-se i fer possible qualsevol moviment que posi en qüestió les condicions polítiques i socials existents. A vegades aquests moviments seran en forma de petits canvis com la commemoració del centenari de la revolta dels Burots o la implementació d'un sistema de recollida de residus porta a porta; d'altres seran molt més profunds com la feinada que fan des de les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca. Però tots tenen en comú que són possibles perquè la gent d'esquerres estem allà per materialitzar-los. I el referèndum del 1-O és una d'aquestes moviments profunds que l'esquerra (la independentista i la no independentista) no pot girar-s'hi d'esquena perquè, en cas de victòria del sí, s'obre una perspectiva de canvi en forma de procés constituent que ha de permetre repensar-ho tot —des de la propietat fins a l'educació, des de la llengua fins a la sanitat— i que posarà en qüestió no només les condicions polítiques i socials existents sinó tot el règim nascut de les concessions de la transició.

El què permetrà esbotzar el règim del 78 no serà un canvi, ara mateix impensable, de majoria parlamentària a Madrid, serà la victòria del sí. A les revolucions —i no tingueu cap dubte que la victòria del sí al referèndum de l'octubre serà una veritable revolució política— els és més fàcil triomfar quan l'estat al que s'enfronten es troba en procés de descomposició.

#prenpartit

REFERÈNDUM 1 OCTUBRE 2017

SI

VIURE
VOL DIR
PRENDRE
PARTIT

prenpartit.cat

Avui el règim del 78 és encara prou fort per aguantar l'investida electoral de l'esquerra espanyola, les successives victòries electorals del PP en són un clar exemple, però no prou per aguantar una sacsejada com ho pot ser la independència de Catalunya perquè la fragmentació d'Espanya ataca directament a la base constitutiva de l'estat. Això vol dir que no només s'obrirà a Catalunya una oportunitat de canvi, també a Espanya, igual que va passar amb la crisi del 98 després de la independència de Cuba, s'obrirà un crisi identitària, social, política i cultural que generarà un context molt més favorable als postulats de l'esquerra. Les dretes viuen de statuo quo, les esquerres necessitem el canvi per sobreviure.

És molt important que el proper 1 d'octubre tota l'esquerra, des de la socialdemocràcia fins a l'anticapitalisme, apostem pel sí. No fer-ho pot suposar deixar passar una oportunitat històrica per construir una nova hegemonia d'esquerres que posi fi definitivament a 40 anys de peix al cove. El proper octubre l'esquerra ha de prendre partit a favor del sí i és per això que des de la CUP cridem a prendre partit en aquesta campanya a favor del Sí. Viure —com va dir Gramsci— vol dir prendre partit. **No deixem que la indiferència actuï un cop més com a pes mort de la història.**

